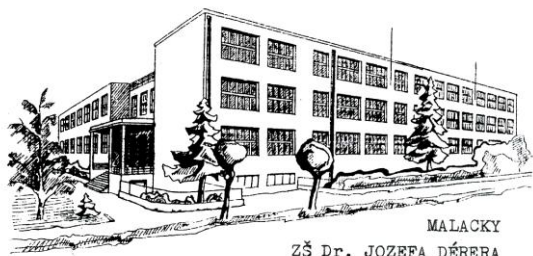

Dereferka

...čítanie pod školskú lavicu
č. 4 máj 2012

TESTOVANIE 9 - 2012

Jeho revírom sú deviate triedy. Jeho tempo je viac než vražedné. Jeho pravé meno je len jedno. A vzbudzuje strach. Testovanie 9!

Napriek tomu, že ho v tomto roku na vlastnej koži okúsilo len päťdesiatosem ľudí (ak nerátam vyučujúce, ktoré nás pripravovali), je celkom populárne i s napätím očakávané medzi pospolitým ľudom našej školy. A potom sa o ňom rozpráva, hodnotí sa, posudzuje... Deň D - 14. marec.

Testovanie vždy obsahuje náročné otázky a úlohy z matematiky a slovenčiny (niekedy zahalené rúskom tajomstva a nepredvídateľnosti) s časom riešenia približne $t=60\text{min}$. Napriek podobnosti s niektorými súťažami netreba testovanie brať na ľahkú váhu. Ved' jeho výsledok zasahuje do našej cesty po slovenských stredných školách.

Tento ročník bol nadmieru zaujímavý, pretože podľa žiakov bola matematika ľahšia ako slovenčina. Toto bolo zapríčinené faktom, že v úlohách slovenského jazyka sa vyskytli (podľa nás) nejasné otázky, takmer úplná absencia otázok z teórie literatúry a skutočne zaujímavé ukážky. Všetkým sa pozdával najmä prílet kondora.

Rozuzlenie príbehu? Napriek všetkému sa našej škole v tomto roku podarilo umiestniť v rámci Slovenska i nášho mesta nad očakávania. Toto značí, že aj triedy, ktoré nemajú príliš sľubné výsledky môžu zabojovať. No nie? V oboch predmetoch sme dosiahli výsledky nad celoslovenským priemerom! V matematike bola priemerná percentuálna úspešnosť v rámci SR 57,54%, náš výsledok má hodnotu 63,45%. V slovenskom jazyku a literatúre je priemerná percentuálna úspešnosť v SR 54,47%, naši žiaci dosiahli výsledok 60,76%.

Milí nasledovníci, dnes už s úsmevom na perách - držíme vám palce!

Gabika Kandová, jedna z päťdesiatich ôsmich

...chvíle napätia pred rozdaním testov

...rozbaľovanie a kontrola testov

...a už pracujeme.

Projekt COMENIUS

Projekt COMENIUS Food Culture Exchange /Sprostredkovanie kultúr stravovania/, ktorého účastníkmi sú okrem našej školy i partnerské školy z poľských Marklowic, slovinskej Škofja Loky, talianskeho Piglia a španielskej Mairena Del Aljarafe pokračoval v predchádzajúcich mesiacoch zaujímavými aktivitami.

SKALICA 30. marca sme putovali za skalickým trdelníkom. Slovičko trdelník by ste veru márne hľadali v slovníkoch. Skalický trdelník je sladká špecialita z cesta s vlaškými orechmi, ktorej výroba má dlhú tradíciu. Koncom 18. storočia sa v Skalici usadil maďarský generál vo výslužbe (inak tiež filozof a básnik) gróf József Gvadányi, ktorý neskôr do svojich služieb prijal kuchára zo Sedmohradska. A práve ten priniesol recept na výrobu trdelníka.

Koncom roku 2004 vzniklo občianske združenie Skalický trdelník. Jeho hlavný cieľ spočíva v udržaní tradície pôvodnej výroby tejto špeciality na otvorenom ohni a zároveň chráni vynikajúce meno tejto pochúťky. 22. októbra 2007 sa trdelník stal prvým slovenským výrobkom s ochranným zemepisným označením zaregistrovaným Európskou komisiou. Udelením ochrannej značky prišlo k vymedzeniu zemepisnej oblasti, kde sa Skalický trdelník môže vyrábať. Uvedený názov nesú len tie trdelníky, ktoré tradičným spôsobom vyrobia na území okresov Skalica a Senica ohraničenom riekami Morava, Teplica a Myjava a hranicami s Českom.

V súčasnosti sa v Skalici trdelník vyrába aj v komplexe zrekonštruovaných františkánskych stavieb. V nich sme zašli aj do podzemia, ktoré ukrýva jednu z najstarších zachovaných pivníc v Skalici. Veď určite veľmi dobre viete, že toto mesto je dospeláckym gurmánom známe nielen vďaka trdelníku, ale aj vínkou. A práve to ho uchováva a podávajú v tradičných priestoroch.

V spomínanom františkánskom komplexe budov bol vytvorený priestor tzv. čiernej kuchyne, v ktorej sa pripravujú trdelníky „po starom“. A sem sme nahliadli i my. Privítal nás pán riaditeľ. Dovolil nám sledovať pri práci sympatickú dvojicu. Nevideli sme síce prípravu najväčšieho originálneho trdelníka, ktorý pripravili v Skalici v dĺžke 154,5 cm, ale exkurzia to bola skutočne zaujímavá. Teta miesila, vaľkala, vytvárala dlhý valček, krútila ho na drevené trdlo, potierala vajíčkom, obsypávala orechmi. Ujo prikladal tvrdé drevo, udržoval oheň, pozorne sledoval cestovanie trdelníkov nad ohňom i horúcou pahrebou. Dozvedeli sme sa, ktoré suroviny treba pripraviť, ak má byť trdelník zvnútra žltý a na povrchu zlatohnedý. Na 1 kg pšeničnej múky 5 - 8 vajec, droždie, mlieko, kryštálový cukor, soľ, muškátový orech, citrón, posekané vlašské orechy alebo mandle (môže byť aj ich zmes), bravčová masť, rastlinný olej, maslo, vanilkový cukor, mletý cukor. Dobrý trdelník má byť jemný, nie tvrdý alebo sa lámať. A čo vôňa a chuť? Lahodná, príjemná po pečení, posekaných orechoch, vanilke. Nesmie byť kvasnicová, zatuchnutá, dymová! No a tie trdelníky, ktoré sme ochutnali, boli vynikajúce!

Daniel Pšenica

V „čiernej kuchyni“ je skutočne veľmi horúco

Ochutnávka trdelníka na záver

Úprava cesta pred točením na drevený valček - trdlo

Najskôr sme teda potešili naše maškrtné jazyčky. A čo ďalej? Skalica je predsa pekné mjestčko. Tak prečo sa tu troška nepoobzerat? Najskôr sme navštívili Záhorské múzeum. To oslávilo už svoje 107. narodeniny. Pôvodné priestory na poschodí boli určené už od roku 1905 na muzeálne účely. Originálnu pečať im v tlačil architekt Dušan Jurkovič. Vytvoril ilúziu ľudového domu so sieňou a izbou, ktoré dotvoril vyrezávaným stredovým pilierom a bohato zdobeným stropom. Vo vstupnej časti je umiestnená veľkoplošná mapa Záhoria a znaky 85 záhorských miest a obcí. Druhá, tzv. blahovská izba je venovaná zakladateľovi múzea Dr. Pavlovi Blahovi. Tu svoje miesto našla aj Blahova pôvodná zbierka západoslovenských džbánkarských výrobkov z konca 17. až 19. storočia a kolekcia holičskej fajansy i kameniny. Ďalšia časť expozície sa začína salónom sestier Jurkovičových, spolupracovníčok Dr. Pavla Blahu pri zriadení „skalického výšivkárskeho družstva“. Toto družstvo tu sídlilo od svojho vzniku v roku 1910 až do roku 1919. Národopisnú časť uzatvára priestor venovaný roľníckemu hospodáreniu na Záhorí, tradíciám vinohradníctva v skalickom rajóne, poľnohospodárskej a domáckej výrobe konopného plátna, povrazov a oleja. Archeologická časť sa venuje archeologickému výskumu na Záhorí a jeho výsledkom. Historická časť expozície podáva historický obraz Záhoria a jeho členenie na jednotlivé panstvá. Pozornosť je venovaná Skalici ako slobodnému kráľovskému mestu, pokračuje témou Habáni na Záhorí a zaoberá sa i náboženským životom s dokumentáciou reholí aj pútnických miest v regióne. Rozsiahlu tému predstavujú historické remeslá a cechy, podnikateľské aktivity šľachty na Záhorí. Hlavná pozornosť sa upriamuje predovšetkým na Františka Lotrinského a Pálffyovcov. Záverečnú časť tvorí priblíženie tlačiarenskej a družstevnej tradície, predovšetkým škarniclovsko-teslíkovskej tlačiarne a zakladateľovi prvého družstva Samuelovi Jurkovičovi zo Sobotišt'a.

Zaujala nás i výstava „Bolo u nás more“, na ktorej sme si prezreli zvyšky morských organizmov z lokalít Dubová, Devínska Nová Ves, Devín, Rohožník, Trenč, Mučín, Horovce a Trstín. Okrem skamenelín boli na výstave aj schránky v súčasnosti žijúcich morských ulitníkov a koralý z rôznych morí sveta. A veru - bolo sa na čo pozerat'!

Naša ďalšia cesta viedla k Rotunde svätého Juraja. Rotunda je stavba s okrúhlym pôdorysom či okrúhly románsky kostolík. Národná kultúrna pamiatka v Skalici je románska rotunda, ktorá bola prestavaná a začlenená do mestského opevnenia v gotickom období. Dotvorili ju v barokovom štýle. Dnes v rotunde môžeme obdivovať dochované a reštaurované časti nástenných malieb s motívom z legendy o svätom Jurajovi z konca 15. storočia.

Matúš Menke, Daniel Pšenica, Martin Haba

Pohľady až na morské dno

Tu sme objavili i džbán malackého cechu krajčírského z roku 1846

Pred a v Rotunde sv. Juraja

Plavecký Štvrtok - Kittsee - Marchegg

Dvadsaťdva piatokov a dve štvrtáčky prežili príjemný slnečný deň 27. apríl 2012 s projektom Comenius. Po exkurzii do Skalice sme sa teraz vybrali na opačnú svetovú stranu. Najprv našich žiakov v pekárničke GAMA privítal jej majiteľ, pán Braňo Novotný. Oboznámil nás s výrobou chlebíka, rožkov i sladkých koláčov. Previedol nás výrobňou, v ktorej sa práve piekol voňavý chlebík, na policiach čakali dozlatista vypečené sendviče, sladké cesto kyslo v obrovskej mise. Zvedavo sme hľadeli na výrobu rožkov. Do stroja priam vběhol kúsok cesta a spomedzi valčekov vyskočil rožtek. Ten potom uložili na plech, chvíľku ho nechali oddychovať a potom sa rožky dostali do pece. Chrumkavý rožok. Mňam! Pán Novotný však naše deti pohostil voňavými koláčmi s džemom a pudingovou plnkou. Vynikajúce!

Zistili sme, že cesta jedného rožka na náš stôl či do školskej tašky je veľmi dlhá.

Potom autobus zamieril do Rakúska. Vystúpili sme v Kittsee. Aktívne sme si oddýchli v parku na preliezačkách, hojdačkách, pri rozprávkových domčekoch. O jedenástej hodine predpoludním sme prekročili bránu továrne Hauswirth v Kittsee. Najskôr sme sa prostredníctvom filmu dozvedeli o histórii tejto firmy. Založil ju Franz Hauswirth starší v roku 1949 ako cukráreň na Gablenzgasse vo Viedni. Popri klasických cukrárenských výrobkoch tu začali vyrábať duté čokoládové figúrky. Firma našla svoj prechodný domov ešte vo Viedni na Wichtelgasse, no v 60. rokoch sa sťahuje do Kittsee. V súčasnosti sladké lahôdky nájdete v mnohých obchodoch či obchodných reťazcoch nielen v Rakúsku. A tak sme sa vybrali do samotnej továrne. Najskôr sme sa ocitli v malom múzeu, ktoré dokumentuje tradíciu výroby čokoládových výrobkov v tejto firme. Na televíznych obrazovkách sme mohli zblízka sledovať to, čo sa deje pod nohami návštevníkov. Prehliadku je totiž možné uskutočniť len z nadhľadu. My sme prišli v období, keď sa ukončila veľkonočná výroba a pripravovala sa predvianočná. Kým zo strojov vyjdú Mikuláši, čerti či iné figúrky s vianočnou tematikou, treba všetko dôkladne upratať. Vo voňavom obchodíku sme mohli ochutnať z čokoládových banánikov, rôznych pralínok alebo ovocných bonbónikov. Nasledovala kúpa voňavých sladkých darčiekov pre rodičov i súrodencov. Vybrať to najlepšie veru vôbec nebolo jednoduché.

Po maškrtení ďalšia cesta viedla do Marcheggu. Tu hniezdi najväčší počet bocianov v blízkom i vzdialenejšom okolí. Uchvátili nás elegantné bociany! Prilietali, plachtili, krúžili nám nad hlavami, zvedavo vykúkali z hniezd, vznešene sa prechádzali po lúke. Fantastické prírodné divadlo! Toto územie pre svoju výnimočnosť zaradili medzi územia európskeho významu Natura 2000. Zvedavo sme si zvonku poobzerali kaštieľ, ktorý sa podobá na náš - malacký. V maličkom obchodíku sme si kúpili bocianika či bobríka na pamiatku, ba dokonca sme si prezreli múzeum dokladujúce históriu mestečka Marchegg.

V prírodnom divadle - tá bodka na oblohe nie je mucha na fotoaparáte, ale bocian

Chlapci v muzeálnej kuchyni

...pred kaštieľom v Marcheggu

TALIANSKO - PIGLIO

Stretnutia s účastníkmi projektu z partnerských škôl - z talianskeho Piglia, poľských Markłowic, slovenského mesta Škofja Loka a španielskeho Mairena del Aljarafe sa za našu školu zúčastnili siedmi žiaci - Jasmína Jursová, Tamara Herdová, Lukáš Drgoň, Marek Nemeč, Juraj Klubník, Sofia Gelienová a Laura Kristínová - s tromi pani učiteľkami - Soňou Fedorovou, Miladou Kristínovou a Katarínou Habovou.

V nedeľu 13. mája 2012 o 8.30 sa táto zaujímavá skupinka (tešiaca sa na spoločné zážitky) nastúpila do autobusu na AS Mlynské Nivy v Bratislave, odkiaľ pokračovala na viedenské letisko Schwechat. S napätím všetci očakávali najmä let. Po odovzdaní batožiny, omrknutí letiska a osobnej prehliadke sa naši cestovatelia dostávali bližšie a bližšie k vzdušnému korábu. A zrazu sedeli na sedadlách, pripútaní, vznášajúci sa k oblakom. Nádherné pohľady! Leteli v oblakoch, ktoré pripomínali jemnú šľahačku či mäkučkú vatu. O necelú hodinku videli v diaľke more a lietadlo klesalo k zemi. Pani učiteľka Kristínová dohodla, že deti mohli nahliadnuť do kokpitu, pilotného priestoru. A potom desať párov očí sledovalo čierny pás a ponuku batožiny. Výdych - všetky kufre pricestovali v poriadku. Aká úľava! Nasledovalo stretnutie so štyrmi veselými Talianmi. Oni nevedeli po anglicky (slovenčinu z pochopiteľných dôvodov neuvádzame), stále čosi počítali, usmievali sa na deti i učiteľky. A tak družne naša skupinka dorazila do starobylého mestečka Piglio, ktoré sa nachádza v úžasnej horskej scenérii približne 50 km od Ríma. Pred školou sa výletníci stretli s kamarátmi z ostatných partnerských škôl. Po občerstvení sa deti stretli s rodinami, v ktorých boli ubytované počas pobytu v Taliansku. A usmiate trio učiteliek sa vybralo do maličkého a jediného hotelíka v Pigliu. Vybali sa a vyrazili kl'ukatými uličkami poobzerat' sa po sympatickom mestečku.

Pred nastúpením do lietadla

Taliansko z výšky

Zaujímavý pohľad do kokpitu

Stretnutie s talianskymi priateľmi

V pondelok sa všetci stretli ráno v škole. Oboznámili sa s jej priestormi, žiakmi. Účastníkov projektu privítal aj starosta Piglia. Potom sa deti so svojimi učiteľmi vybrali na stredoveký hrad, ktorý sa týči nad mestečkom. Program pokračoval v kláštore San Lorenzo, kam sa žiaci dostali školskými autobusmi. V historických priestoroch sa zaoberali prípravou tradičnej pizze. Všetci spoločne stolovali a konzumovali rôzne druhy pizze. Napríklad taká zemiaková bola pre chuťové poháriký našinca novinkou.

V popoludňajších hodinách partnerské školy prezentovali svoju prácu na projekte v uplynulom období. Nasledoval kultúrny program na nádvorí školy. Mladší aj starší žiaci spievali, tancovali, predviedli i typické prvky folklóru v oblasti mestečka Piglio.

Škola v Pigliu

Na hrade nad mestom

Juraj pri príprave tradičnej pizze

Verili by ste, že deti a pani učiteľky stoja pred školou?

V botanickej záhrade

Spoločný obed na námestí

V utorok 15. mája sa naši cestovatelia premiestnili do Trevi nel Lazio, kde sa nachádza ďalšia časť školy. Žltý školský autobusík sa šplhal po pomerne úzkych cestách, ktoré chvíľami tvorili serpentíny. Ostré zákruty veru niektorým nerobili dobre. Pohľad spred školy v Trevi nel Lazio však bol úchvatný! Kopce, hory, lesy, sýta zelená farba. Hostia sa najskôr oboznámili so školou. Nasledovala prehliadka botanickej záhrady, ktorá predstavuje chránenú prírodnú oblasť Monti Simbruini. Po návrate na kamenné námestie ako vystrihnuté zo starých talianskych filmov sa deti zaoberali výrobou tradičných cestovín z rezancového i zemiakového cesta „Fettuccine e Gnocchi“. Miesili, valkali, rezali, tvarovali pomocou vidličky. Tvorivá dielňa sa o chvíľu premenila na jedáleň pod holým nebom. Všetci spoločne obedovali na námestí tradičné cestoviny, zemiaky s mäsom a zeleninou. Popoludní aj naša desiatka vystúpila na hrad v Trevi nel Lazio. Aj na jeho najvyššiu vežu. Mestečko i široké okolie všetci pozorovali priam z vtáčej perspektívy.

V podvečerných hodinách žiaci s učiteľmi odišli do Subiaco, kde najskôr trpezlivo čakali a potom sa dočkali: po krátkom poučení, kontrole výstroja sa s inštruktorom spustili v člne na vodu rieky Aniene. Sedem detí s pani učiteľkami Kristínovou a Fedorovou absolvovalo soft raft na Aniene. S výskotom, radosťou aj hrdosťou, že to dokázali, vystúpili po viac ako štyroch kilometroch na pevnú zem.

Super výhľad z hradnej veže s vetrom vo vlasoch

Pred perejami na rieke Aniene...

V stredu 16. mája ráno sa účastníci stretnutia vyrazili za pravdou. Hovorí sa, že pravda je ukrytá vo víne, tak sa o tom išli presvedčiť. A možno ju našli aj v mlieku. Prečo? Piglio leží v nádhernom kraji viníc, olivových sádov, pasienkov.

Najprv autobus zamieril do vinice Giovanniho Terenziho. Prekrásne miesto. Z hnedastej zeme rástol vinič s mladými zelenými úponkami a drobučkými bobuľkami hrozna. Potrvá ešte niekoľko mesiacov, kým bobuľky naberú šťavu i potrebnú cukornatosť. Hospodári však denne sledujú ich rast. Pozorujú aj kríky ruží, ktoré krásia konce jednotlivých riadkov. Voňavé kráľovné okrasných záhrad tu majú výnimočnú úlohu. Ak by sa totiž chcel dajaký maličký neželaný hmyz - škodca hostiť na viniči, vinári ho dokážu skôr odhaliť práve na ružiach. Ďalšie kroky žiakov a učiteľov viedli do priestorov, kde víno pracuje i oddychuje a následne sa plní do fliaš. Typickým produktom na vínnej ceste „Vino Cesanese“, ktorá vedie i cez Piglio, sa stalo červené víno. Sympatický vinár prezradil, že svoje víno predáva aj do iných krajín, napríklad Nemecka.

Vo vinici

Také malé súdočky

Začiatok mliečnej cesty - v maštali

Pri plničke mlieka

Okrúhle syry čakajúce na to, aby mohli potešiť ne jeden maškrtný jazýček

Pani učiteľka Kristínová s tými, ktorí vyrábajú úžasné dobrôtky

Na zdravie!

Ďalším cieľom účastníkov talianskeho stretnutia sa stala rodinná farma zameraná na chov hovädzieho dobytku, výrobu mlieka a mliečnych výrobkov „Impianto latte alimentare - FRAU“. Deti videli cestu mlieka v podmienkach menšieho podniku. V maštaliach pokojne prežúvali kravičky seno. Ranné dojenie bolo už dávno za nimi, do večera d'aleko. Pracovníci farmy však nezaháľali. Nadojené mlieko pasterizujú a priamo na farme plnia do plastových fľaš. Z mlieka tu vyrábajú aj syry - zrejúce, s ušľachtitou plesňou vo vnútri syra i chutnú mozzarellu. Výroba syrov je považovaná za najnáročnejšiu mliekarensku technológiu. Je to vlastne koncentrát mlieka. Na 1 kg syra je potrebných asi 7 - 12 kg mlieka! Podstatná časť vyrobeného mlieka sa spracováva práve na syry. A tých je celkovo niekoľko sto druhov. Prevažná časť syrov sa vyrába z kravského mlieka. Tvrdé a polotvrde istý čas zrejú. Podľa druhu syra môžu zrieť od dvoch - troch týždňov až do jedného či dvoch rokov! Od zrenia závisí potom aj chuť syra. Počas pobytu v Pigliu sa na stole objavila viackrát mozzarella. Určite ste ju už jedli i vy. Ide o mäkký syr v tvare oválnej loptičky. Uskladňuje sa v miskách alebo pevne uzavretých vreckách obsahujúcich srvátku. Tento syr má snehobiely farbu. Štruktúra mladého syra je pomerne pružná, poddajná. Celkom ľahko sa krája. Mozzarella je syr vyrobený z takzvanej točenej syreniny. Aby sa mlieko zrazilo, pridáva sa doň iniciačná kultúra a syridlo. Syrenina sa pokrája na veľmi malé kúsky, nechá sa usadiť. Potom sa vytiahne zo srvátky a miesi sa v horúcej vode, kým sa z nej nevytvorí hladká a lesklá masa. Z nej sa odkrajujú malé kúsky, tie sa formujú do loptičiek, namáčajú do slaného roztoku a balia. A tak naši žiaci ochutnali vynikajúce mlieko, viaceré druhy syrov i fantastický, voňavý, mäkučký chlebič pečený doma sympatickou tetou z farmy.

Nasledoval návrat do školy v Pigliu. Po obede v škole sa deti s pedagogickým dozorom viezli do Valmontonu. V tej chvíli to bol ešte pedagogický dozor. Po prekročení brány zábavného parku Rainbow Magicland sa veru aj učiteľky vrátili do detských liet. Najskôr chutná zmrzka. Potom Lietajúci ostrov a naša smelá desiatka účastníkov. Zábavný park ako na dlani. Húsenková dráha zvaná ČMELIAK, sedem detí a pištiaca pani učiteľka Habová. Farebný kolotoč ako vystrihnutý z detskej obrázkovej knižky. Sedem žiakov, tri učiteľky vo fantazijnom svete - Ulice kúzel. Rovnaké obsadenie a putovanie tajomne zvláštnymi miestami, ktoré pripomínajú Harryho Pottera - Maison Houdini. Desiat' zvedavých párov očí sledujúcich automobilové a motocyklové kaskadérske vystúpenie. A potom čierna diera. Šesť detí, dve pištiace učiteľky, šialená jazda čiernou čiernotou. Sedem detí, dve učiteľky, všetci v pršiplášťoch, všetci pištiaci, jeden čln a atrakcia YUCATAN. Žblnk do vodičky!

Vítajte v zábavnom parku!

Decká ani učky neodolali - sadli si na kolotoč

Páni, nasadať!

Čože nám prinesú?

Talianske mňamky

Aj večer strávili účastníci projektu spoločne. Hostiteľské rodiny ich pozvali na pizzu či zemiakové hranolčeky do reštaurácie. V príjemnom prostredí sa deti zahrali, dospeláci sa porozprávali. Skvelé završenie stredajšieho programu.

Rozlúčka pred reštauráciou

17. mája, predposledný deň pobytu v Taliansku, sa účastníci projektu spoločne s talianskymi hosťami vybrali do Ríma. Vystúpili z autobusu a ocitli sa v učebnici dejepisu.

Ranné slnečné lúče ožarovali dominantu hlavného mesta Talianska. Koloseum (po taliansky Colosseo) sú ruiny veľkého amfiteátra v strede Ríma. Stojí na mieste umelého jazera v záhrade Nerovho Zlatého domu (domus aurea Neronis) na konci Forum Romanum. Pôvodne sa táto stavba nazývala Flaviovský amfiteáter (po latinsky Amphitheatrum Flavium, v taliančine Anfiteatro Flavio) podľa dynastie, z ktorej pochádzali obaja jeho stavitelia. Jeho stavba sa začala medzi rokmi 70 a 72 n. l. v roku 80 n. l. za Tita. Pôvodne sa doň zmestilo až 50 000 sediacich divákov, ktorí sem prichádzali pozerat' na zápasy gladiátorov a rôzne predstavenia. Neskôr sa vžil názov Koloseum, znamenajúci "obrovský" (myslia sa buď obrovské rozmery samotného amfiteátra alebo rozmery obrovskej sochy Nera, ktorá pri amfiteátri stála). V súčasnosti sa z Kolosea zachovali iba asi 2/3 pôvodnej stavby, poškodenie zapríčinili napríklad aj zemetrasenia.

Výletníkom sa ihneď naskytl pohľad na Konštantínov oblúk alebo aj Konštantínov víťazný oblúk (Arco di Costantino). Tu sa začínal pochod víťazného veliteľa pri triumfe. Tento symbol víťaza dal postaviť senát po víťazstve cisára Konštantína nad Maxentiom pri Mulvijskom moste v roku 312 n. l. Je to stavba z bieleho mramoru s troma priechodmi. Na jeho výzdobu boli použité prvky zo starších pamätníkov - napr. z víťazného oblúka cisára Tita.

A výlet do histórie pokračoval. Ďalšou zastávkou sa stalo Forum Romanum (doslova *Rímske fórum*). Ide o obdĺžnikové fórum - námestie, ktoré obklopujú zvyšky významných budov z antiky. V antike bolo po stáročia politickým centrom ríše. Forum sa nachádza v malom údolí medzi pahorkami Palatín, Kapitol, architektonicky ho ohraničuje Tabulariom a budova Regie.

Kroky návštevníkov Ríma viedli do jeho geografického stredu na Piazza Venezia (Benátske námestie), pomenované podľa rovnomenného paláca Palazzo Venezia, ktorý dal postaviť pápež Pavol II. (benátsky kardinál) v r. 1451 - 1491 ako prvý renesančný palác v Ríme. Najvýraznejšou stavbou na námestí je Monumento Nazionale a Vittorio Emanuele II. - kolosálny národný pamätník so snehobieleho mramoru, nazývaný aj Vittoriano. Vybudovali ho v r. 1885 - 1911 na oslavu zjednotenia Talianska v r. 1870 a na uctenie pamiatky prvého talianskeho kráľa Viktora Emanuela II. († 1878), s jeho 70m vysokou bronzovou jazdeckou sochou, „Oltárom vlasti“ uprostred a Hrobom neznámeho vojaka z r. 1921.

Krátke občerstvenie chutnou zmrzlinou a nasledoval ďalší úžasný pohľad. Fontána Di Trevi. Najznámejšia fontána v Ríme. Dotvára priečelie paláca Poli, ktorý akoby vyrastal zo skál. Jej najstaršia časť je pozostatkom akvaduktu, ktorý dal postaviť v roku 19 pred Kr. vojvodca Agrippa. Fontána bola postavená na mieste niekdajšej renesančnej studne Trivio. Odtiaľ pochádza i jej pomenovanie "di Trevi". Fontánu postavil Niccoló Salvi v polovici 18. storočia podľa návrhov Berniniho. Z hlavnej niky paláca Poli vystupuje socha Neptúna a pod mohutnou kaskádou sa v trblietajúcej vode vzpínajú dva morské kone. Táto figurálna výzdoba je dielom Pietra Bracciho. Fontána je ozdobená viacerými dokonale opracovanými sochami. Stalo sa zvykom, že návštevníci Ríma hádžu do fontány mince, aby sa na toto krásne miesto ešte raz vrátili. A tak urobila aj naša desiatka.

Španielske schody sú najznámejším rímskym schodiskom a tiež najobľúbenejším miestom schôdzok. Všimli si to aj naši prieskumníci. Mnoho ľudí (ako také farebné lastovičky) sedelo na schodoch, rozprávalo sa, fotografovalo, odháňalo od seba pouličných predavačov či akýchsi obdivovateľov žien s ružami. Schody postavili v rokoch 1723 až 1726 podľa plánov architekta Alessandra Speciho. Schody vedú hore priamo ku kostolu Trinita dei Monti. Tvorí ich 137 travertínových schodov. Na najvyššom stupni leží námestie Trinita dei Monti. Presne v strede námestia sa nachádza Fontana della Barcaccia od slávneho sochára Pietra Berniniho. Po schodoch naši výletníci zišli na Španielske námestie.

Pri najväčšej mozaike v Ríme

Vrcholom rímskeho popoludnia sa stala návšteva najmenšieho štátu na svete (0,44 km²). Vatikán (Il Vaticano, Città del Vaticano) je cirkevný štát na čele s pápežom - Svätým otcom - dnes Benediktom XVI. Sídлом pápežov je len od r. 1378. Jeho predchodcom bol Cirkevný štát, ktorý sa začal konštituovať už v 4. storočí. Pred presťahovaním pápežského dvora do Avignonu (1309 - 1377) bol pápežským sídlom Laterán. Na stolci sv. Petra dodnes sedelo 265 pápežov, medzi nimi mnoho mučeníkov a svätcov. Najskôr účastníci projektu, podobne ako stovky iných ľudí, prešli kontrolou. Počkali na vstupenky a so sprievodkyňou sa vybrali do múzeí.

Vo vatikánskej ZOO

V nádherných priestoroch

Paláce a umelecké zbierky vytvárajú muzeálny komplex mimoriadneho významu, ktoré vznikali už od čias Júliusa II. (1506). Patrí sem napr. veľká obrazáreň Pinacoteca založená Piusom VI. (1775 - 1799), Pio Clementino so zbierkou sôch, Raffaelove sály s unikátnymi freskami a Sixtínska kaplnka postavená za pápeža Sixta IV. už v r. 1475 - 1483, ktorá je vzácnou obrazárňou talianskeho renesančného maliarstva 15. a 16. stor. (najmä Michelangelov strop z r. 1508 - 1512 a jeho „Posledný súd“ z r. 1535 - 1541). Len škoda, množstvo ľudí v Sixtínskej kaplnke skôr pripomínalo dolnú časť Václavského námestia v Prahe.

V nemom úžase všetci zostali stáť v Bazilike sv. Petra, najslávnejšom chráme kresťanstva pre 60 000 ľudí. Je zasvätený apoštolovi sv. Petrovi, prvému rímskemu biskupovi a pápežovi (od r. 33 či 42 do r. 64/67), na mieste jeho ukrižovania za vlády Nera. Neskôr dal cisár Konštantín medzi r. 315 a 349 nad hrobom svätca postaviť veľkolepú baziliku, ktorú začali nanovo prestavovať za pápeža Júliusa II. od r. 1506. Stavby vysokej kupoly (119m) sa ujal r. 1546 Michelangelo, dokončená bola po jeho smrti v r. 1588 - 1589. Celá stavba chrámu bola završená v r. 1626. Pod kupolou je hlavný oltár s baldachýnom neseným štyrmi točitými stĺpmi a pod ním v krypte (Confessio) sa nachádza hrob sv. Petra, ďalej aj iné krypty s hrobmi pápežov. Medzi významné diela v interiéri chrámu patrí slávna mramorová Michelangelova Pieta z r. 1498 - 1500 alebo bronzová socha sv. Petra na pápežskom stolci.

Z chrámu vyšli naši cestovatelia na Námestie sv. Petra (Piazza San Pietro). Toto veľkolepé námestie bolo založené pred dostavanou Bazilikou sv. Petra v r. 1656 - 1667. Obklopujú ho štyri polkruhové kolonády celkom s 284 stĺpmi a 88 piliermi z travertínu. Uprostred stojí 25,5 m vysoký egyptský obelisk vztýčený na tomto mieste v r. 1586.

Lúče zapadajúceho slnka v chráme

Už na Námestí sv. Petra

V Bazilike sv. Petra

Únavný, no zároveň úžasný deň. Nasledoval návrat do Piglia. Všetkých čakal posledný večer pred odchodom domov. A veru sa aj tešili. Bolo treba pobaliť batožinu, zamknúť kufre a čakať na ráno. Ranné prekvapenie? Malé námestie pri škole v Pigliu, kam sa slovenskí účastníci projektu išli rozlúčiť i podakovať, sa veľmi zmenilo. Tichá ulica ožila farebnými stánkami. Začal sa trh. Čerstvé ovocie, zelenina, syry, olivy, ryby a iné morské príšerky, ba aj oblečenie. Ešte kúpiť posledné drobnosti blízokým a prichádza chvíľa rozlúčky. Kde sa však zabudol autobus? Meškajúci šofér ukladá batožinu do útrobov autobusu. Posledné zamávanie... V nejednom oku sa zjaví slzička. Našu desiatku účastníkov zjazdu čaká presun na letisko. Všetko je perfektne načasované. Z autobusu ihneď vyhladať leteckú spoločnosť, kontrola dokladov, odovzdanie batožiny, osobná prehliadka, autobus, lietadlo... Viedeň. O hodinku sa všetci stretli so svojimi blízkymi.

ARRIVEDERCI, Taliansko! Azda sa ešte niekto z detí či učiteliek vráti na spomenuté miesta a pripomenú si aj spoločných šesť veľmi pekných medzinárodných dní.

Pred odchodom z Piglia s talianskymi rodinami

Pod nohami Viedeň

Voda je nielen náš život

Počiatok aktivity o životne dôležitej tekutine siaha až do jesenných mesiacov. Vtedy sme vás informovali, že naši piatáci sa v októbri oboznámili so zámerom projektu „Voda je nielen náš život“ prostredníctvom lektoriiek Inštitútu aplikovanej ekológie DAPHNE. Uskutočniť sa mohol vďaka grantu Cena Holcim na rozvoj regiónu Záhorie. Lektorky Mgr. Jana Menkynová a Mgr. Barbora Kal'avská pripravili pre deti spoznávanie živočíšstva a rastlinstva Marheckých rybníkov. Prostredníctvom ekovýchovných hier zistili, že biologická rovnováha je vo vodnom ekosystéme krehká. Je to práve človek, kto rovnováhu v prírode najčastejšie narušuje. V piatok 20. apríla privítali žiaci 5. A a B pani riaditeľku, pani zástupkyne i poslanca MZ Ing. M. Ondroviča, PhD. na vyhodnotení a prezentácii projektu "Voda je nielen náš život". Žiaci pracovali pod vedením svojich triednych učiteliek a zároveň vyučujúcich biológie: Mgr. A. Cvečkovej a RNDr. Z. Osuskej.

Piatáci - teda tímy 5. A (Šikovní rybičky, Šikuláci, Šikovní bobříci) a tím 5. B triedy - plnili v predchádzajúcom období rôzne úlohy. Navštívili a pozorovali aj iné lokality s vodnými plochami či tokmi v okolí Malaciek, merali pH vody, zisťovali úroveň dusitanov, fosforečnanov, posudzovali vzhľad a vôňu odobratých vzoriek vody, zhotovili vlastnú fotodokumentáciu, ba navrhli aj zlepšenie podmienok pri vodných plochách. Podnetné piatkové predpoludnie malo teda i súťažný charakter. Tímy mali za úlohu svoje poznatky spracovať formou plagátu, informačných tabulí či prezentácie. Následne svoju prácu ako tím na vyhodnotení predviesť. Odmeneným najaktívnejším tímom sa stali Šikovní rybičky z 5. A. A čo by chceli deti urobiť na zlepšenie životného prostredia v okolí Malaciek? Želali by si vybudovať v okolí Marheckých rybníkov náučný chodník, lebo také niečo ešte na území nášho mesta nemáme. Na začiatku rybníkov by bolo vhodné umiestniť odpadkové koše a upozornenia o význame lokality, aby tam ľudia nenechávali odpadky. Prostredníctvom veľkej informačnej tabule by sa návštevníci tejto lokality dozvedeli o jej jedinečnosti a vedeli by, ktoré druhy sú predmetom ochrany. Malo by sa zabrániť tomu, aby sa v okolí rybníkov odstraňovali stromy a namiesto nich stavali budovy. Deti by žiadali predstaviteľov neďalekého golfového ihriska, aby nepoužívali agresívne hnojivá, lebo tie sa môžu dostať do vody a porušiť rovnováhu vo vzťahoch medzi organizmami, ba môžu z územia v blízkosti nášho mesta navždy zmiznúť vzácne druhy živočíchov a rastlín. Deti by taktiež pravidelne organizovali zbieranie odpadkov, s čím by radi pomohli aj žiaci - napríklad každý rok pri príležitosti Dňa Zeme.

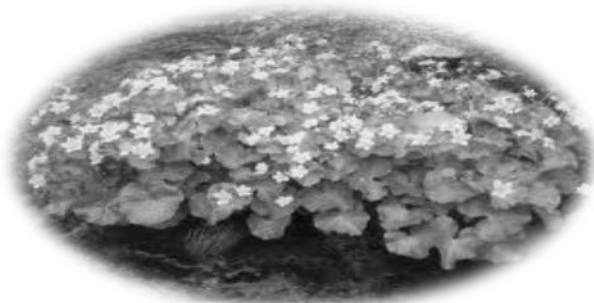
A tak žiaci sami išli príkladom. V piatok 27. apríla žiaci z 5. A, B aj C v rámci Dňa Zeme využili úžasné počasie a zašli k Marheckým rybníkom. Účastníci projektu "Voda je nielen náš život" sa najskôr so sieťkami snažili naloviť vodné bezstavovce. Na základe výskytu konkrétnych druhov - potápnika, chrabtoplávk, žltej, vodných slimákov - určili, že v Marheckých rybníkoch je voda čistá. Nasledovala krátka exkurzia a výklad o mokradiach, vzniku rybníkov, chránených druhoch rastlín i zvierat, znečisťovaní životného prostredia. A veru mali šťastie: videli lysku čiernu, pozorovali labuť, potáпку, divé husi, užovku, skokana, žubrienky, ba aj ohryzené konáre stromov od bobra. Z rastlín si všimli kosatce, ostrice, lekno... No a v závere nielen do vriec zobrali to, čo k tomuto prírodnému skvostu nepatrí. Pekný a užitočný deň.

O mesiac neskôr sa žiaci všetkých troch piatych tried opäť zišli s lektorkami Inštitútu aplikovanej ekológie DAPHNE. Tento raz sa 28. mája zaoberali v triedach témami ochrany životného prostredia, pracovali s modelmi krajiny. Opäť podnetné stretnutie.

Záružlie močiarné

Záružlie močiarné je rastlina z čeľade, ktorá sa vyskytuje na severnej pologuli. Vyskytuje sa vo vlhkom prostredí ako močiare, potoky a mokré lúky. Má sýtožlté kvety. Kvitne na jar. Listy sú pevné, tmavozelené, srdcovitého tvaru. Vzhľadom na veľkosť rastliny sú pomerne veľké. Stonka je dutá. Je to slabo jedovatá trvácna rastlina. Prezimujú iba korene, z ktorých na jar vyrastie nová rastlina. Kvitne do augusta.

Účinné látky: protoanemonín, saponíny, cholín, doposiaľ neznámy alkaloid, karotén, flavóny, kveretin a v kvetoch žlté farbivo xantofyl. Pôsobí prehŕňavo a močopudne. Vzhľadom k malému množstvu toxických látok boli pozorované len slabšie otravy, ktoré neohrozovali život.

Klinické príznaky otravy: pre veľmi malý obsah protoanemínu ťažšie otravy nie sú možné. Pre ľahších žalúdočná nevoľnosť, závraty a opuchy tváre.

Prvá pomoc: vykoná sa vyvolaním zvracania a vyhľadáním lekára.

Liečba: výplach žalúdka, podávanie živočíšneho uhlia a prehŕňadiel.

Natália Jankových

Angličtina netradične

Put a cake

Put a cake, put a cake baker s nan

Bake me a cake as fast as

You can

Put it and prick it and

Nark with „B“ and

Put it in a oven

For baby and me.

Naši tretiaci sa naučili básne v anglickom jazyku. Nielen naučili, premenili ich na krátke divadelné predstavenie. Dúfame, že ich uvidíme na školskej akadémii v závere školského roka. Už teraz sa však môžete pozrieť na adrese <http://www.food-culture-exchange.org/outcomes-from-slovakia/176-put-a-cake>

Stretnutie so zaujímavým človekom

Projekt Comenius priniesol do našej školy ďalšie príjemné chvíle. Žiaci začali pripravovať kresby, maľby na témy súvisiace s predstavami o príprave jedál v budúcnosti a návrh obalu kuchárskej knihy.

Medzi piatokov prišiel maliar a ilustrátor Peter Stankovič, ktorý žije a tvorí v neďalekom Plaveckom Štvrtku. Ani sme netušili, že kúsok od Malaciek žije osobnosť známa svojou prácou v Európe.

Peter Stankovič sa narodil 2. 10. 1960 v Bratislave. Študoval v umelecko-dekoračných ateliéroch SND, absolvoval bratislavskú Školu umeleckého priemyslu v ateliéri sochárstva. Jeho výtvarné návrhy našli uplatnenie vo filme a divadle.

Deti si pred návštevou prezreli ukážky z jeho tvorby na internete. Na hodine si pozreli knihy, komiksy, ktorých tvorcom či spolutvorcom je Peter Stankovič. Spomienky na detstvo a vzťah k deťom sa odrazili v mnohých jeho ilustráciách detských časopisov, ilustroval niekoľko kníh pre deti, množstvo učebníc pre školy. Od 90-tych rokov sa venuje aj grafickému dizajnu, riešeniam interiérov, animácii, komiksom. V súčasnosti sa venuje predovšetkým maľbe a ilustrácii. Okrem výtvarných aktivít komponuje hudbu a píše texty, je známy ako kapelník skupiny A' Conto.

Piataci sa dozvedeli viac o vzniku knižnej ilustrácie, použití rôznych druhov farieb či autorových obľúbených farbách. A to aj hneď odhalili. Vo veselých maľbách a kresbách prevládali odtiene modrej až tyrkysovej farby. Výtvarník si so záujmom prezrel umelecké pokusy detí - a veru nešetril slovami chvály! Potom sa všetci pustili do práce. Žiaci spoločne s Petrom Stankovičom uvažovali o titulnej stránke kuchárskej knihy a hneď začali kresliť prvé návrhy. V závere podaroval Peter Stankovič deťom pekné záložky do knihy i modrasté rybičky pre šťastie.

Sofia Geliénová

...a viete, ktoré mesto je na obrázku?

Nielen rybičky pre šťastie. Hádám poznáte aj rastlinku, ktorá sa volá rodinné šťastie...

One Direction

Táto nová britsko-írska skupina, ktorú tvoria piati super chalani, sa objavila v X-Faktore. Skupinu tvoria títo chalankovia-
HARRY STYLES

Harry, celým menom Harry Edward Styles, sa narodil v Anglicku v meste Holmes Chapel. Má 1 sestru menom

Gemma. V roku 2010 sa prihlásil do anglickej verzie súťaže X-Factor, kde sa zoznámil s členmi budúcej kapely „ONE DIRECTION“. Ich zatiaľ najúspešnejšia pesnička "What makes you beautiful" sa v septembri minulého roku vyšplhala na 1. miesto v anglickej hitparáde. Vydali aj dve knihy, ktoré sú najpredávanejšími knihami v Anglicku.

NIALL HORAN

Niall James Horan sa narodil 13. 9. 1993 v írskom meste Mulingar. Navštevoval Hall Cross School, keď sa rozhodol ísť na konkurz do X Factoru. Tam postúpil do Bootcampu, kde mal, bohužiaľ, skončiť. Našťastie však jednému členovi poroty Simona Cowela napadlo spojiť päť talentovaných chlapcov a vytvoriť skupinu One Direction. V X Factore skončili na krásnom 3. Mieste. Od tej doby toho stihli vážne veľa. Získali viac než dva milióny fanúšikov po celom m svete, vydali dve knihy, natočili dokument o svojom úspešnom roku, ...

ZAIN MALIK

Zayn Javadd Malik sa narodil 12. 1. 1993 v Bradforde. Má 3 sestry - dve mladšie (Waliyha a Safaa) a jednu staršiu (Doniya). Pred X Factorom a One Direction chodil do Tong High School. Má pakistansky pôvod - po tatovi a anglický pôvod po mame. Je to moslim, ale má 4 tetovania... na hrudi má arabsky napísané meno svojho dedka a na ruke má znamenie rovnováhy. Do X Factoru sa prihlásil dvakrát, ale prvý raz tam vôbec nešiel, pretože sa bál. Keby nebol v One Direction, bol by tak ako Louis - učiteľ'.

LIAM PAINE

Liam James Payne má 3 sestry - Charlloť, Nicole a Ruth. Prvýkrát sa objavil v X-factoru UK v roku 2008. Prespieval sa až do Judge's House, odkiaľ ho Simon Cowel poslal späť domov. O dva roky neskôr sa Liam vrátil do X-factoru. Liam zaspieval úžasnú pieseň Cry me a River a postúpil do ďalšieho kola. Liam sa ďalej nedostal, mal slzy v očiach a pýtal sa prečo. Porotcovia však mali menší plán a nechali si poslať týchto chlapcov: Liama Payna, Harryho Stylesa, Louisa Tomlinsona, Niala Horana a Zayna Malika znovu na javisko kde im oznámili, že je ich pošlú do Judge's House ako skupinu.

LOUIS TOMLINSON

Louis William Tomlinson sa narodil 24. 12. 1991 v Doncasteri. Pred X Factor navštevoval Hall Cros School. Má 4 mladšie sestry. Medzi ním a najstaršou sestrou Charlotte je sedemročný rozdiel. Má veľmi rád deti a keby nebol v One Direction, chcel by byť učiteľom. Do X Factoru sa prihlásil dvakrát. Prvýkrát vôbec neprešiel kastingom. Druhýkrát prešiel do Bootcamp. Odtiaľ skoro odišiel, no Simon Cowell ho spojil s ďalšími 4 chalankami a vytvoril skupinu One Direction.

S hudbou okolo sveta

Dňa 27.4. sa žiaci našej školy zúčastnili výchovného koncertu pod názvom S hudbou okolo sveta. Hneď v jeho úvode nás najviac zaujali speváci, s ktorými sme sa už stretli na koncertoch v minulom školskom roku. Na prvý pohľad síce vyzerali ako úplní amatéri, ale spievali úžasne. Koncert bol takým hudobným putovaním po svete.

Začali sme teda vo Francúzsku. Započúvali sme sa do krásnych melódií francúzskej šansonierky Mireille Mathieu. Sálou sa niesla krásna francúzština a my sme už vedeli, že nás čaká pár príjemných chvíľ. Postupne sme prešli Amerikou, ostrovom Jamajka, ktorá je preslávená „reggae“ hudbou. Došli sme až k našim susedom - Čechom. Počúvali sme dojemnú pieseň Jiřího Schelingera - Holubí dům. Nezabudli sme ani býčie zápasy, ale hlavne odvážny tanec, ktorým sa preslávili krásne Francúzky vo farebných bohatých sukniach a vysokých opätkoch - kankán. Nakoniec sme dorazili na Slovensko. Spomínali sme celosvetovo preslávený folklórny súbor Lúčnica. Rozlúčili sme sa veselou diskotekovou pesničkou, pri ktorej si niektorí odvážlivci dokonca zatancovali pred javiskom. Aby sme len tak pasívne nesedeli, organizátori koncertu si pre nás pripravili zaujímavé otázky o hudbe. Po každej hudobnej návšteve tej - ktorej krajiny si vyvolali jedného žiaka, ktorý im povedal niečo o spevákovi alebo skupine. Ak to zvládol, dostal sladkú odmenu. A musíme našich žiakov naozaj pochváliť. Nielenže vedeli správne odpovede, ale sa až do samého konca slušne správali a za to by som dala sladkú odmenu všetkým!

Celé vystúpenie bolo veselé, rytmické a - jednoducho úžasné!

Hanka Slobodová, Silvia Sedláčková

Na potulkách s angličtinou

Vo štvrtok 3. mája žiaci druhého stupňa navštívili malacký Kulturní domeček, aby sa zdokonalili v anglickom jazyku. Nie, nemali sme tam hodinu angličtiny, ale divadelné predstavenie, v ktorom sa nám herci prihovárali nielen v našom - materinskom - jazyku, ale aj anglickom. Najprv predstavenie vyzeralo ako čisto slovenské divadlo. V hlavných úlohách sa nám predstavil vedec Žinčica, jeho upratovačka Gita a pojašený, prostoreký kotolník Pišta. Spolu sa vydali prostredníctvom zázračného teleportu do Albánska, kde sa snažili nájsť fabriku na tesnenia, potom do neďalekého Maďarska, na ostrov Island a nakoniec navštívili hudobný festival v Litve. Všetci sme sa príjemne zabávali na ich humorných scénkach. Pobavili nás aj vedľajšie postavy Atila, pani z Albánska či suproví speváci na Eurovízii. Aj keď sme úplne všetkému nerozumeli, z fotografií premietaných na plátne sme sa dozvedeli mnohé zaujímavosti o navštívených krajinách. Hercom sme závideli krásnu angličtinu. Veríme, že aj my raz budeme tak pekne a plynulo komunikovať v tomto jazyku. Ved' aj stará múdrosť hovorí: „Koľko rečí vieš, toľkokrát si človekom.“

Silvia Sedláčková

Európa v škole – výsledková listina

V predchádzajúcom čísle školského časopisu sme uverejnili niektoré z prác, ktoré sme z našej školy zaslali do okresného kola súťažného projektu Európa v škole. Dnes poznáme výsledky, ba poznáme i toho žiaka, ktorý bol ocenený v celoslovenskom kole. Tí najlepší sa 27. apríla 2012 zúčastnili na okresnom vyhodnotení súťaže. A ako to dopadlo?

LITERÁRNE PRÁCE - SLOVENSKÝ JAZYK

I. kategória

Ema Antičová: Domov pre Kuba

Glória Prášilová: Môj sen

Samuel Bojanovský: Európa je náš...

II. kategória

Patrik Mrkvica: Slnko a mesiac

Monika Mifkovičová: Jedno modré, druhé hnedé

Silvia Havlíková: Zachránená srnka

LITERÁRNE PRÁCE - ANGLICKÝ JAZYK

I. kategória

Barbora Kránerová: Garden

Glória Prášilová: Európa je náš...

II. kategória

Dominika Rybárová: Európa je náš ...

III. kategória

Dominik Beiti: Are we grateful?

Lucia Drábková: Európa je náš ...

VÝTVARNÉ PRÁCE ŽIAKOV

I. kategória

Andrea Andreutti: Zlý dážď

Kolektívna práca žiakov 3. B: Európa je náš spoločný domov

II. kategória

Zuzana Binčíková: Chránime zvieratká

Kolektív žiakov 5.C: Spoločný domov

III. kategória

Lucia Kupcová: Zdravie - Vyšší level

Očakávanie, spokojnosť,
radosť...

Patrik so svojou pani učiteľkou
v slávnostných chvíľach

Do projektu Európa v škole sa v tomto školskom roku zapojili žiaci zo 612 škôl. V závere celoslovenská porota hodnotila 1348 prác vo všetkých kategóriách.

No a ktože sa potešil oceneniu? Patrik Mrkvica z triedy pani učiteľky Neužilovej za svoju prácu v materinskom jazyku "Slnko a Mesiac - Deň a Noc" získal v národnom kole 59. ročníka projektu Európa v škole významné ocenenie. Patrí k tým žiakom, ktorí si ho prebrali v bratislavskej IUVENTE 10. mája 2012 na celoslovenskom vyhodnotení spomínanej súťaže. Srdečne blahoželáme!

Beh oslobodenia

Dňa 8. mája (teda v ten druhý voľný utorok) sa uskutočnil jubilejný 40. Ročník Behu oslobodenia v našom Zámockom parku. Jeho založenie má na svedomí už nebhý pán Anton Švec, predseda Lokomotívy Malacky (dnešného Strojára). Dlhoročným riaditeľom pretekov je náš veľmi populárny pán učiteľ Pašteka. Tento rok organizátorov potešil nárast počtu bežcov oproti minulým ročníkom. Po príhovore pána primátora Ondrejku ich na štart postavilo až 120! Kategórie, ktorých sa zúčastnili nielen naši žiaci, súťažili na dráhe okolo štadióna, tie ďalšie bežali po cestičkách v Zámockom parku. Počasie im našťastie prialo. Najlepšou školou sa stala ZŠ Záhorácka, pretože je všeobecne známe, že táto škola sa atletike venuje viac ako iné. Z našej školy sa v kategórii najmladších žiačok umiestnili na štvrtom a piatom mieste Eva Masárová a Klaudia Staňková. V kategórii mladší žiaci skončil na treťom mieste Filip Jurkáček a v kategórii starší žiaci sa na 3. a 4. mieste umiestnili deviataci Tomáš Moravčík a Milan Kovár. Blahoželáme!

G. Kandová